

«Його ранами ми вилікувані...» Внутрішнє зцілення

Categories : [Корисне](#)

Date : 13/03/2018

"Він наші недуги взяв на себе, Він ніс на собі наші болі...Його ранами ми вилікувані..."(Ісаїя 53:4-5)

Так, як хворіє наше тіло, атаковане численними хворобами, так можемо нездужати внутрішньо, духом. І дуже часто, душевні проблеми і хвороби є набагато серйознішими та болючішими за тілесні і потребують спеціального догляду і лікування. Крім того, багато фізичних хвороб є лише симптомами і наслідками психічних розладів, вилікувавши які, позбуваємось недуги. Кожен з нас у своєму житті відчував цей внутрішній дискомфорт, переживав розчарування, неспокій, образу, неврози, непростення, страх, нерозуміння зі сторони інших та відкинення. Ці почуття глибоко ранять наше серце, наносять душевну біль і страждання, які ми часто намагаємось глибоко приховати і зачинити у собі, або відсторонюємось від оточуючих, вбачаючи у кожному з них людину, яка прагне нашкодити і зранити, нанести ще сильнішого болю. Наша поведінка стає неадекватною. Наші закам'янілі, зранені давніми емоційними травмами серця потребують зцілення і оздоровлення. Нам потрібна допомога і підтримка, потрібен хтось кому ми змогли б повністю довіритись і відкритись, хто завжди готовий вислухати і прийняти, показати шлях виходу з будь - якої проблеми.

Єдиним надійним лікарем і порадиником у цій ситуації є Ісус Христос, який прийшов щоб зцілити наші сердечні рани і дати нам серця нові, який стоїть при дверях нашого серця і стукає, прагнучи замешкати в ньому, наповнити нас радістю, любов'ю та душевним спокоєм, Він прагне аби кожен з нас відчував себе щасливим, любленим і зціленим в повноті. У Євангелії маємо багато розповідей про оздоровлення: зцілення учнів - Ісус допоміг їм позбутися прагнення багатства і пожадливості(Мт19,16-26), страху смерті(Мк 4,35-41;Лк12:4-8), егоїзму(Мт 19, 27-30), тривоги (Йо14,1-6), страху перед невдачами (Мк4,30-32), ненависті, жалю, образи(Мк4,30-32), пихатості (Лк18,9-14), облуди(Йо7,31-33).Сотника зцілив від комплексу неповноцінності(Мт8,8-13), самарянку від расової ненависті(Йо4), Закхея вивільнив від беззаконня (Лк9,1-10), жінку, яка чужоложила - від почуття провини(Йо8,1-11), повію - від нечистоти (Лк7,36-50), паралітика від гріха, що був коренем усякого зла(Мт2, 1-2). Ісус дає нам силу протистояти силам темряви і усвідомлювати, що кожен з нас є Божою дитиною, унікальною і неповторною, дуже дорогою і бажаною для Небесного Творця.

Дуже часто ми прагнемо стати кращими, але не вміємо цього досягти. Ми намагаємось звільнитись від болю, але не можемо. Наша сила волі ламається, а характер не здатний долати труднощі. Часто здається, що це інші повинні змінитись і ми домагаємось цього безрезультатно. Причиною усього є внутрішнє зранення і нам не достатньо сили вийти з кола обмежень. Нам потрібна більша сила, яка нас оздоровить. Цю силу можемо знайти і почерпнути лише в Ісусі, який забрав усі наші болі і терпіння, визволив нас з кайданів гріха і прагне зцілити наші зранені серця, подарувати нам істинну свободу і мир, огорнути кожного своєю ласкою та любов'ю. у нього немає нічого неможливого. Кожному потрібно пережити особисту зустріч з Ним, відкрити глибину й безмежність Його зцілющої любові і усе зміниться.Пізнавши Ісуса отримаєш нове серце, нові очі й новий спосіб мислення.

© [Milites Christi Imperatoris](#)